

ВІТАЄМО З НОВИМ РОКОМ ТА РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Шановні студенти, викладачі та співробітники!

Напередодні свят щиро вітаємо вас з Новим роком та Різдвом Христовим! Нехай цього року виповняться всі ваші найзаповітніші бажання. Зичимо вам творчих успіхів у професійній діяльності та навчання, родинного затишку, злагоди та добробуту.

Бажаємо, щоб цього року вас завжди супроводжували злети, поповнювалися фінанси, панувало взаєморозуміння і завжди зігрівало тепло ваших сердець!

Редакція газети

Конференція трудового колективу

27 грудня 2012 року відбулася у надзвичайно складних умовах. Між іншого до приймальної комісії Гоголівського вузу було подано на 27% заяв більше, ніж у 2011 році. І як наслідок – набір на перший курс у 2012 році зріс на 11,5% (це найбільший показник з 2008 року). Серед позитивних зрушень можна назвати збільшення на 10% держзамовлення, майже у два рази зросла кількість студентів-контрактників.

У своєму виступі доповідач зазначив, що 2012 рік був надзвичайно складним та напруженим, як для нашого навчального закладу, так і для країни в цілому. Олександр Дмитрович детально проаналізував результати роботи та визначив нові завдання на наступний рік за кількома основними напрямками діяльності університету.

Вступна кампанія

Функціонування вищого навчального закладу залежить від кількості студентів, які навчаються в ньому. Тому важко переоцінити роль вступної кампанії в житті вишів. Останнім часом вона проходить

Однак, досі проблеми зберігаються під час набору на такі спеціальності: прикладна фізика, математика, хімія, українська мова та література (за скороченим терміном навчання). Кількість студентів-контрактників на заочному відділенні зменшилася на 13%, а випуск спеціалістів та магістрів скоротився на 14,5%.

Однак, варто пам'ятати про те, що цього року кількість випускників 2012 року зросла до 320 тис., а в наступні роки вона буде коливатися у межах 220 – 240 тис. Зріс

прохідний бал ЗНО з профільних предметів до 140, і Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України розглядає питання про поступове його зростання.

Зважаючи на все вище сказане, гостро постає питання про відрахування студентів, це питання залишилося актуальним і цього року.

Навчально-організаційна діяльність

Головна увага у цій сфері зосереджена на вдосконаленні планування та організації навчально-виховного процесу, модернізації методичного і матеріально-технічного забезпечення.

Серед досягнень у навчально-організаційній діяльності: відкриття нових спеціальностей, активна підготовка до акредитації вузу, запровадження у нашому вузі військової підготовки студентів денної форми навчання, розвиток системи додат-

Початок. Закінчення на стор.2

Конференція трудового колективу

Закінчення. Початок на стор.1

кових освітніх послуг, формування єдиної державної електронної бази даних з питань освіти студентів. осучаснення окремих процесів у роботі університетської бібліотеки, приведення навчальної документації до нових вимог Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України та ін.

Серед тих завдань, які залишаються невирішеними, є робота зі студентами-першокурсниками щодо адаптації, проблема аудиторного фонду, відсутність перспективного планування та належного контролю за виконанням навчально-методичної роботи на кафедрах університету, створення у вузі ефективної сучасної комплексної системи профорієнтаційної роботи.

Як бачимо, є певні досягнення і є над чим працювати.

Наукова робота та міжнародна діяльність

Серед досягнень у галузі наукової роботи можна відзначити стабільно високий результат захисту дисертацій: у 2012 році нашими викладачами було захищено 18 кандидатських дисертацій. У 2012 році Міносвіти дозволило відкрити в аспірантурі три нові спеціальності «економічна та соціальна географія», «фізика напівпровідників та діелектриків», «політичні інститути та процеси». В університеті зберігається позитивна динаміка у сфері загальної кількості публікацій: протягом минулого року було опубліковано 1183 найменування друкованої продукції. Зберігається також стабільне видання підручників та навчальних посібників із грифом МОН, також у 2012 році було опубліковано 78 наукових праць у закордонних виданнях. Викладачі кафедри хімії професори Суховєєв В.В. та Демченко А.М. отримали 6 патентів. Також майже всі викладачі мають публікації за 2012 рік. Помітно покращився кадровий стан викладачів: збільшилася кількість докторів та кандидатів наук. У 2012 році ми маємо рекордну кількість студентських наукових робіт: 57 статей.

Поступово розширюються міжнародні зв'язки університету: протягом минулого року наш навчальний заклад налагодив співпрацю з 61 освітньою та науковою установою 15 країн зарубіжжя, 23 викладачі та 45 студентів університету побували у відрядженні за кордоном. Відділ міжнародних зв'язків підтримує активний зв'язок з посольствами та консульствами зарубіжних країн.

У сфері наукової роботи також є певне коло невирішених проблем:

спостерігається певний спад кількості аспірантів, протягом минулого року зменшилася кількість наукових робіт, незначна кількість науково-дослідних робіт, які виконуються за госпдоговірною тематикою або на основі отриманих грантів; протягом 2012 року зменшилася кількість викладачів університету, які брали участь у міжнародних конференціях та семінарах та результативність участі наших студентів у республіканських предметних олімпіадах.

Виховна робота

Вагомими є здобутки творчої молоді Гоголівського вузу: дипломи лауреатів міжнародних та всеукраїнських конкурсів та фестивалів, традиційний Всеукраїнський юніорський конкурс вокальної, диригентської та інструментально-виконавської майстерності. В університеті створено можливості для розкриття та розвитку творчого потенціалу студентів через систему загально університетських заходів: свято Дня знань, «Нумо, першокурснику», «Міс університет», День працівників освіти, новорічні свята, фестиваль художньої самодіяльності «Студентська весна» та ін.

Приємно відзначити, зауважив ректор, що поряд із традиційними заходами зароджуються нові: цього року був вперше проведений Всеукраїнський фестиваль-конкурс хореографічного мистецтва «Квітневі викрутаси».

Активно працює студентське самоврядування в університеті: молодіжний студентський проект «Студвейв», який має на меті організацію змістовного дозвілля студентів на базі студентського кафе «Юність», та проведення традиційних благодійних акцій студради університету до Різдва Свят, Великодня, Дня Святого Миколая та ін.

В університеті також поступово стверджується дозвілєвий центр, в якому нині налічується 6 колективів: вокальні колективи «Калинонька», «Піноколлада», хореографічні: «Дивертисмент», «Шаленство», «Белла-трекс», «Топ-данс», театральна студія «Максимум».

У сфері фізичного виховання спостерігається певна активізація: викладачі кафедри фізичного виховання та валеології очолюють різноманітні спортивні секції, проводять щорічну загальноуніверситетську спартакіаду та Кубок першокурсника, тренують спортивні команди для участі в різноманітних міжуніверситетських, загальноміських та обласних змаганнях.

Однак, у виховній роботі є ряд

проблем, над вирішенням яких ще треба працювати: треба посилити матеріальне забезпечення виховної роботи (апаратура, костюми), навести порядок у гуртожитках, здійснити виховні акції з виходом на обласний, всеукраїнський рівень.

Фінансово-господарська діяльність

У фінансово-господарській діяльності є два визначні фактори, які визначають її стан: уповільнення темпів державного фінансування та зменшення обсягу доходів спеціального фонду (на 10,6% порівняно з минулим роком). У той же час зростають витрати спеціального фонду на комунальні послуги та виплати на заробітну плату.

Попри це, умови колективного договору з виплати доплат, надбавок, премій та матеріальних допомог виконуються. Доповідач акцентував увагу на тому, що не зважаючи на зниження доходів спеціального фонду на 10,6%, адміністрація збільшила фінансування витрат на виконання умов Колективного договору на 14,4%.

Значна увага протягом минулого року приділялася капітальному та поточному ремонту, підтриманню в належному стані всіх об'єктів господарчої діяльності.

Наступного року складнощі у сфері фінансово-економічної діяльності залишаться, оскільки загалом бюджет держави вимагає жорсткої економії.

Зважаючи на вищезазначене, у 2013 році поряд із вирішенням існуючих проблем, нам треба буде вирішувати й такі завдання:

організоване та результативне проведення акредитації;

збереження контингенту студентів шляхом підвищення якості навчального процесу за рахунок впровадження нових форм профорієнтаційної роботи;

підвищення якості та ефективності наукових досліджень;

розширення міжнародного співробітництва;

радикальна модернізація та осучаснення бібліотеки;

активна боротьба за гранти.

На закінчення виступу ректор університету привітав усіх з наступаючим новим роком, висловив щиру вдячність усьому колективу університету за сумлінну працю та підтримку.

Після обговорення доповіді конференції трудового колективу прийняла рішення затвердити доповідь ректора професора Бойка О.Д.

Наталія Ландар

Всеукраїнський форум у Львові

12 грудня 2012 року у Львівському національному університеті імені Івана Франка відбулася важлива подія: понад сто представників більш ніж тридцяти навчальних закладів України створили Всеукраїнську асоціацію викладачів української мови і літератури. На заклик ініціативної групи філологів-україністів з'їхалися до Львова з метою взяти

участь у роботі Установчих зборів, виробити консолідовані рішення, спрямовані на захист рідного слова, накреслити стратегію і тактику їх ефективної реалізації. Вищі навчальні заклади нашого міста на Установчому з'їзді представляли доктор педагогічних наук, професор Бондаренко Ю. І., доцент кафедри української мови Зінченко С. В. (Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя) та доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Ніжинського агротехнічного інституту Національного університету біоресурсів і природокористування України Хомич В.І.

Установчі збори Всеукраїнської асоціації викладачів української мови і літератури відкрив ректор університету Іван Олександрович Вакарчук, який звернувся до присутніх із вітальним словом. Далі звучали наукові доповіді Володимира Панченка (Київ) «Викладачі української мови і літератури: час солідарності»; Григорія Клочека (Кіровоград) «Сучасний стан літературної освіти та шляхи її реформування»; Ольги

Слоньовської (Івано-Франківськ) «Чинні програми, чинні підручники: успішні злеті чи початок катастрофи?»; Галини Мацюк (Львів) «Українське мовознавство і ризики ХХІ століття» та інші. Обговорення проблем викладання української мови та літератури проходило активно. Брало слово, окрім зазначених осіб, ще десятеро делегатів. У ході роботи обговорили та затвердили Статут Всеукраїнської асоціації викладачів української мови і літератури; вибрали Голову Асоціації (очолив її Володимир Панченко, д. філол. н., професор НАУКМА); Генеральну раду (33 викладачі); Ревізійну комісію (3 особи); обговорили та прийняли план діяльності Асоціації на 2013-2014р.р.; затвердили символіку, гасло та емблему; прийняли Ухвалу Установчих зборів та декларацію про утворення Асоціації. Є ще один важливий аспект події, яка відбулася:

учасники зборів розглянули проект Звернення до Верховної Ради VII скликання з вимогою скасувати Закон України «Про засади державної мовної політики».

Серед першочергових завдань Всеукраїнської

асоціації викладачів української мови і літератури є:

- зміцнення інститутів громадянського суспільства;
- створення мережі обласних і районних осередків Асоціації;
- створення інформаційного ресурсу організації, який би став інтелектуальним майданчиком, корисним для широкого загалу.

У планах Асоціації – домогтися здійснення експертних оцінок усіх наявних і майбутніх законопроектів і програм, що стосуються гуманітарної політики в державі. Головним же завданням Асоціації, за словами її Голови, повинно стати лобювання позитиву в освіті й суспільному житті.

Всеукраїнська асоціація викладачів української мови і літератури має на меті ініціювати докорінне переосмислення мовно-літературної освіти та сприяти законодавчому закріпленню її нових стандартів, та-

ким чином дієво протистояти викликам часу і виборювати культурно-освітній простір для рідного слова.

На завершення всі присутні Установчих зборів мали чудову нагоду насолодитися мистецькою грою акторів Навчально-професійного театру «Просценіум» ЛНУ імені Івана Франка під час перегляду вистави за однойменною поемою Миколи Петренка «Панна з Веселої Гори».

Викладачі, що представляли Ніжинську вищу школу на Установчому з'їзді у Львові, щиро вдячні Благодійному фонду «Ніжен» (генеральний директор – Шкурко М. П.) за підтримку та допомогу в здійсненні поїздки.

Вікторія Хомич

ІЗ СУЗІР'Я ОБРАНИХ, НАРИС

І. Покаяння

2012 рік добігав кінця... У порожніх аудиторіях старого Гоголівського корпусу було незвично тихо і порожньо. Сутінки мандрували коридорами факультету, який ще кілька годин тому жив повноцінним, гамірним життям. Сьогодні останній день навчального семестру. Зайшов до кабінету, прибрав останні папери зі столу. Ну, все... можна йти додому. Погляд упав на останні сторінки настільного перекидного календаря – 29 грудня. Годилось би вже поміняти на новий. Швиденько розшпилював календар і вже збирався кинути товстенку теку папірців до кошика, як одна з неприборканих сторінок випала із течки і впала на стіл. «Понеділок. 13 серпня», а знизу моїм розхристаним почерком дописано: «Не забути привітати Тамару Дмитрівну з днем народження!».

Я знітився... Піймав себе на думці: «А чи привітав? Понеділок – ректорат, а потім нарада завідувачів кафедр, міг і закрутитися... Стей, це ж серпень! Яка нарада?! Усі ж у відпустках. Так, але ж це період вступної кампанії. Точно ж було засідання приймальної комісії. А якщо ж ні... Добре якщо зателефонував і привітав, але якщо все-таки забув? Незручно! Адже у колеги ювілей – 85 років. Із них 60 проведених у ніжинській вищій школі! Та такий ювілей має святкувати увесь університет...»

Аркуш із календаря дивився на мене, як мені здалося, з осудом. Я скинув одягнуте вже пальто, сів до столу і на чистому аркуші паперу вивів «Тамара Дмитрівна Пінчук»...

II. Життєдайне

Вона належить до тих викладачів університету, чию біографію не можна втиснути у вузькі об'єми нарисів чи статті. Про таких людей варто писати книги чи знімати кінострічки. Тому що за скупю лаконічності дати не зможеш передати усю багатогранність їхнього таланту, невичерпність їхньої душі, глибини їхнього духовного світу.

Я не належав до її учнів. Мене у світ педагогіки вводила її щира подруга – Олена Лаврентіївна Богма. Але, безперечно, ще зі студентських років знав і шанував Тамару Дмитрівну. Глибокий і вдумливий педагог, залюблений у життя та світ фотохудожник і поет, активний мандрівник і грибник, позаштатний кореспондент чисельних газет – починаючи з міськрайонних і закінчуючи республіканською «Радянською освітою». Але що найголовніше – чесна і привітна людина. Мені здається, що Борис Олійник саме про таких як Тамара Дмитрівна та Олена Лаврентіївна написав: «Сива ластівка, сиве сонечко...»

Серед її вихованців багато вчених: професори Леонід Рековець, Василь Яковець, Олександр Петькун, Володимир Суховесів; не один десяток кандида-

тів наук, доцентів, серед яких і її колеги Валерій Блаґінін, Ніна Стрельнікова, Наталія Луїнос, Надія Белкіна, Світлана Тезікова. Але щонайголовніше, за роки педагогічної діяльності з її серця стартувала у самостійне життя не одна тисяча залюблених в освітянську працю педагогів, які взяли із собою частинки її педагогічного таланту, її духовного світу і сердечності.

Я піймав себе на тому, що пишу про Тамару Дмитрівну, ніяк не можу перейти до скупих лаконічних рядків її біографії... Боюся втратити ту емоційну наснагу, яка, власне, і диктує мені сюжет нариса про колегу. Та все ж без родоводу, шановний читачу, ти не зрозумієш, ані витоків її педагогічної майстерності, ані закоріненості у чарівний світ мистецтва і творчості.

Отож, Тамара Дмитрівна Пінчук народилася 13 серпня 1927 року в місті Борисполі на Київщині в учительській родині. Дитячі роки пройшли в селищі Річиця Чорнобильського району (нині безлюдного і порослого лісом). Коли Тамарі виповнилося 12 років, помер батько, а тому гірка доля сирітства не минула і її життя. Мама працювала учителем початкових класів, а тому до доньки у спадок згодом перейшла не лише професія, але й любов до школи і дітей. Лихоліття війни не остудили дівоче серце, а навпаки – утвердили у виборі професії. У 1946 році після закінчення десятирічки Тамара Дмитрівна лишається працювати у школі піонервожатою. Саме тоді і був зроблений перший запис у трудовій книжці, бо другий і останній зроблять у відділі кадрів Ніжинського педінституту імені Миколи Гоголя 16 серпня 1952 року, коли молода випускниця Київського державного педінституту імені

Максима Горького прибуває за розподілом і приступить до роботи.

Що ж вмістив у себе життєпис періоду 1948 – 1952 рр? Чудові студентські роки навчання на факультеті педагогіки і психології столичного вузу, палке кохання (чоловік – офіцер Радянської армії), а ще – невтомне бажання якомога швидше стати до учительського столу...

З серпня 1952 по вересень 2007 року вона працює на кафедрі педагогіки Гоголівського вузу. 55 років науково-педагогічної діяльності! Обіймає посади асистента, старшого викладача, а з 1973 року – доцента кафедри педагогіки. Тисячі лекцій і семінарських занять, зустрічі з учителями і відвідані уроки, керівництво педагогічною практикою, навчання в аспірантурі Науково-дослідного інституту психології УРСР, робота над кандидатською дисертацією, громадські і партійні доручення... Ось той життєвий вир, у якому гартувався характер педагога і шліфувалася педагогічна майстерність.

У 1967 році Тамара Пінчук захистила кандидатську дисертацію, цього ж року столичне видавництво «Радянська школа» випускає у світ її монографію. Подальші роки її наукової діяльності проходять із нестримним бажанням вдосконалювати свій факх, збагачувати свій педагогічний досвід. Вона багато подорожує. З її легкої вдачі на кафедрі педагогіки запровадилася традиція відвідувати школи передового педагогічного досвіду, педагогічні музеї. У 1970 році Тамара Дмитрівна була у закордонному відрядженні в педагогічному інституті міста Банська Бистриця (Чехословаччина). Уявляєш, читачу, який необхідний був педагогічний авторитет, щоб отримати закордонне відрядження у ті часи, коли КДБ вже розпочало ідеологічну розправу над викладачами вузу. Щоб уникнути перекручень і різних трактувань, дозволю собі процитувати уривки з характеристики з особової справи доцента Т.Д.Пінчук: 1962 рік «Багато уваги приділяє виховній роботі зі студентами. За її ініціативи студенти здійснили кілька поїздок в міста-герої, а також у сусідні соціалістичні республіки. Відзняті в поїздках під її керівництвом кінофільми «По дорогах шести республік» та «Ніхто не забутий» слугують патріотичному вихованню всіх студентів інституту...»

Саме так світ творчого захоплення педагога вrostав у її педагогічну діяльність. Саме так формувалася і світогляд молодих людей, які сьогодні називають Тамару Дмитрівну своїм учителем.

III. У полоні прекрасного

Ловлю себе на думці, що однією із визначних рис її характеру є вроджений педагогічний такт і скромність. Серед десятків її наукових праць і публікацій у періодичній пресі особливе місце посідають кілька книжок, присвячених історії Гоголівського вузу. Це «Про Ні-

АБО ЗАПІЗНІЛЕ ПОКАЯННЯ

жинський педагогічний з любов'ю», «Мої чотири ректори», «Педагогіка в Ніжинській вищій школі» і чотири випуски книги «Зірки залишають слід». У передмові до останньої вона пише: «У чотирьох книжках у міру своїх можливостей я розповіла про долю 65 викладачів і співробітників інституту-університету. Писати про них мені було приємно і радісно. Вони були і є сьогодні справжніми педагогічними зірками, які залишили добрий слід в історії нашого закладу й щирі та вдячні спогади в серцях своїх вихованців». І жодним словом про себе. Хоч вона й сама давно уже належить до зірок першої величини в історії нашого закладу.

ІІ, як і професора Григорія Васильовича Самойленка, можна сміливо назвати «літописцями нашого вузу». І якщо Григорій Васильович відтворює наукові та історичні традиції закладу, то Тамара Дмитрівна пише про духовне, бо змальовує літературно-педагогічні портрети викладачів, а через них – і час, у якому вони працювали. Саме за таким виміром духовності і номінуємо ми Вас, шановна Тамаро Дмитрівно, у когорту зірок найбільшої величини, які, безперечно, залишили слід в історії університету.

Кажуть, для високого польоту птахи потрібно два крила. Так і людині... І якщо одним крилом Тамара Дмитрівна у своєму духовному світі спирається на педагогіку, то друге, поза сумнівом, для мистецтва. Вона любить поезію, музику, спів... Жоден із музичних звітів вузу не відбувся без присутності Тамари Дмитрівни. У неї – багато друзів на факуль-

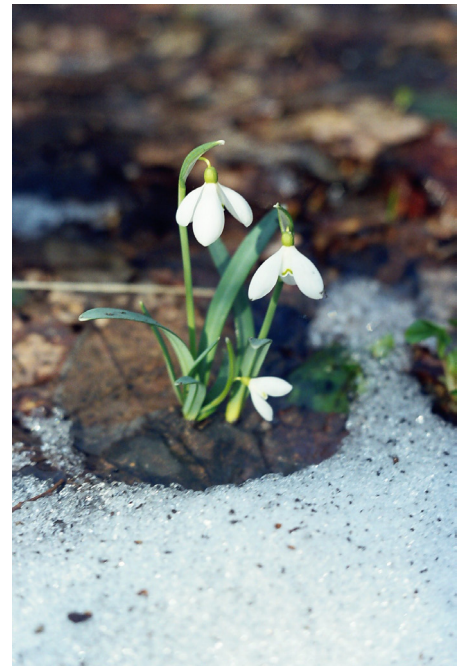
теті культури і мистецтв. Вона писала про заслужених артистів України Марію Бровченко і Віктора Іконника, Миколу Шумського і Володимира Дорохіна, про професорів Олександра Ростовського і Валентина Дубравіна, заслужених діячів мистецтв України Людмилу Шумську і Людмилу Костенко, заслужених працівників культури України Наталію Данишину та Сергія Голуба. А скільки статей і заміток про пересічних студентів та викладачів... Не перерахуєш. Саме тому вона бажаний гість на будь-якому концерті чи творчому звіті.

Але все ж її найбільше захоплення у мистецькому вимірі – фотографія. Т.Д.Пінчук фотохудожник від Бога. Уміння відчувати плін часу і піймати саме ту мить, яка найповніше розкриває об'єкт зображення, розвинене у Тамари Дмитрівни надзвичайно добре. Усі її роботи випромінюють енергетику життя. А то є велике мистецтво, щоб фотоетюд ожив, а не лишився копією зображуваного.

Тамара Дмитрівна – учасник багатьох фотовиставок неодноразовий переможець всесоюзних та всеукраїнських фотоконкурсів, її фотороботи друкувалися у численних всеукраїнських виданнях. Вона автор кількох персональних фотоальбомів. Мистецтвознавці кажуть, що Тамара Дмитрівна народилася під щасливою зорею свого щедрого таланту, який і вивів її в прекрасний дивосвіт фотомистецтва.

Про своє захоплення поезією Тамара Дмитрівна говорить стримано. Вірші почала писати ще у шкільні роки. Перші публікації припадають на далекий 1946 рік. Першим рецензентом своєї поезії називає поета Миколу Нагнибиду. Саме він відгукнувся на твори, які вона надіслала до редакції газети «Зірка». Порадив шліфувати поетичне слово. Поезія живе в її серці протягом усього творчого життя, але вона вимогливо ставиться до емоційного стану своєї душі, а тому на поетичну збірку з романтичною назвою «Пролісок» спромоглася лише у 2010 році. Вивнесла на суд читача лише ті вірші, які вважала досконалими. Щоб показати, наскільки вагоме для неї слово поетичне дозволю процитувати кілька строф:

*Можє, ще не близько –
У майбутнім віці,
Виросту я в полі
Колоском пшениці,
Ніжністю ромашки
На вузькій стежині,
В когось поїд вікнами
Іскрами жоржини...
Можє, ще не швидко –
Можє, в тому віці,*

*Гляну я на небо
Дзеркальцем кришні...
Щоб води напитись
Прийдуть сюди люди...
І яка ж то радість
Для кришні буде.*

Ну що тут додати... Сама поетеса говорить: «Поезія – це особливий і особистий світ, у якому жити цікаво і привабливо». Тож хай у цьому дивосвіті, шановна Тамаро Дмитрівно, повногрудю буяє весна.

IV. Вітальне

За вікном кабінету вечір рясно засіяв зорями небокрай. Втомиений буденністю дня мозок вимагав відпочинку. Я зрозумів, скільки б я не писав про Тамару Дмитрівну, кожен новий факт її трудового шляху чи мистецького захоплення викликає нові емоції і нові роздуми. Така вже багатогранність її творчого обдарування, така глибина її душі. Проте жанр нарисів вимагав узагальнення...

«Шановна Тамаро Дмитрівно!» – механічно вивела кулькова ручка на білосніжному полі нового аркуша і зупинилася... Зупинився у своїх роздумах і я... Прийшло розуміння того, що зараз я мушу писати вже не лише від себе, а від усіх нас: колег, друзів, учнів... Що побажати цій дорогій людині у її славний ювілей? На думку спадали лише традиційні вітальні слова – здоров'я, довголіття, достатку, творчості, злагоди... Але цього виявилось замало. Так підказувало серце. Після тривалих роздумів дописав, «щоб ніколи не змінили серцем вдячні ваші учні, щоб шана до Вас не заблукала у роках. З роси і вода Вам, дорогий учителю!

*Олександр Забарний, декан
філологічного факультету
Фото Т.Пінчук*

ЛИТЕРАТУРНА СПОРІНКА

Цього року виповнюється 80 років, коли вперше на сторінках преси офіційно зазвучала назва «літературна студія Ніжинського державного педагогічного інституту». Безперечно, студенти Гоголівського вишу займалися літературною творчістю і раніше (пригадаймо літературні угруповання та рукописні видання часів Миколи Гоголя та Нестора Кукольника), але офіційно термін «літературна студія» з'явився саме у далекому 1932 році. У серпні 1933 року пройшов перший обласний зліт письменників-початківців і членів літературних «гуртків» та студії Чернігівщини. На цьому зльоті були присутні й літстудійці Ніжинського педагогічного...

Багато часу минуло з тих пір. Одне покоління вихованців змінювало інших. У горнілі студії гартували свій мистецький талант Олекса Ющенко, Борис Левін, Прокіп Мисник, Євген Гуцало, Леонід Горlach, Володимир Мордань, Віктор Вовк, Анатолій Давидов, Микола Побелян, Анатолій Мойсієнко, Таїсія Шаповаленко, Володимир Сапон, Володимир Сенцовський, Анатолій Шкуліпа, Іван Просяник, Олександр Петькун, Микола Луговик, Олександр Забарний, Любомир Пономаренко, Анатолій Дністровий, Олена Степаненко, Ярослав Гадзінський, Анна Малігон, Тетяна Винник, Тетяна-Марія Литвинюк і цей перелік можна продовжувати... А скільки чудових науковців виховала студія. Добре відомі в науковому світі прізвища докторів наук, професорів Олександра Ковальчука, Павла Михеда, Анатолія Мойсієнко, Володимира Кузьменка, Олександра Петькуна, Світлани Жили, Юрія Бондаренка, Валентини Хархун, а якщо додати сюди перелік кандидатів наук, доцентів, що стартували в науку зі студентської когорти, список сягне за кілька сот... Якщо ж згадаємо журналістів, вихованців студії, то лік піде вже на тисячі... Ось така вона плодотворна та багатогранна наша літературна студія.

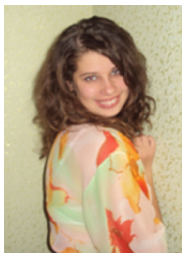
На суд читача ми виносимо твори студентів-студійців, які навчаються нині. У своїх поезіях вони говорять про наболіле, про те, що сьогодні хвилює молоде покоління. Отже, перегук поколінь триває...

Вікторія Іващенко

Вірші в крилатих рамках
Блукать уві сні,
Вони живуть в величних замках,
Показують себе лиш навесні.
Слова ці безмовні,
Вони грають на струнах зими,
І вмить з'являються умовні
Підказки, куди і як туди йти.
Крилата посмішка у вірші
Гойдає сум на березі морів,
Пройшли часи, сумні і гірші,
Й все так, як ти того хотів.
Ці рамки не є обмеження,
Вони лиш координати зірок,
І місяць з небом проводять стеження,
Виглядаючи з небесних гілок.
Крилате слово у просторі чекання
Гортає й хилиє промінь див,
Прикладаючи усі старання,
Зриває й випускає хмару злив.
Такі вони, вірші в крилатих рамках
Руйнують стереотипи буття,
Ось ці вірші сидять на ганках,
Звільняють від принципів складне життя...

Вікторія Кривенко

У божевільному маренні вічному,
У розмовах пустих і безглузких
Я назавжди залишусь кішкою,
У пустелях безлюдних і людних.
Доживаючи дев'ять життів,
Я, щоб вижити, стану тигрицею.
Наче так ти, здається, хотів,
Коли нас ти назвав лиш дурницею?
І, коли я впаду неприємною,
Я, здається, не буду вже вічною.
Буду кішкою я лиш бездомною,

А колись я також була ніжною.
* * *

Я ховаюсь від страху торкнутись тебе поцілунком.
Я заламую руки в бажанні тебе обійняти.
Я тікаю від думки поглянути в очі
І побачити там несприймання моєї безтями.
Я тікаю від себе, яка щось там говорить
Про кохання і те, що можливо.
Я ковтаю думки від бажання тебе не забути.
Я ховаюсь в куток від такої недолі,
Щоб, тебе пам'ятаючи, знов загубити.
Я болюче кричу від щастя тебе доторкнутись.
Я хворію тобою, але це блаженна хвороба.
Я вертаюсь назад, коли ти ідеш поруч.
Я тікаю, якщо в нас одна дорога.
Я втрачаю свідомість, я впадаю у сплячку,
Я ховаюсь від тебе, від себе, від світу.
Я – кохання, що схоже на білу гарячку,
Яке просто забуло, що має надію.

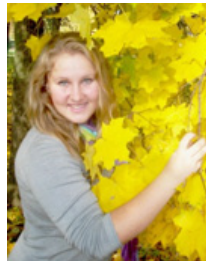
Дана Москаленко

Гамір душі

Густі безмарні тембри застигли
на високих прапорах.
То може так у міліметрах треба,
Серця загушені у кавових стогах.
Густий безхмарний шлях до раю
Заснув на півдорозі до жалю.
В галактиці неспокій захищаю,
Його до гвардії нестерпних долучу.
Густі безвимірні сонети
Вплітають коси в оріон.
Рідкі чи може дикі силуети
Занурюють у тембри славний камертон.

* * *

Лушпинням часу замести усі свої сліди,
А може просто так тобою малювати сонце???
З усіма промінчиками...
І з мелодіями вранішнього сну
З усіма коханнями
і всім, що буде після
дощу... після .
а раптом завтра сніг розстане?
Мовчить тривожний саксофон.
Замовчує лушпиння часу у собі.
Тихо грає мелодія життя???
Питаєш, яка??
Мабуть у кожного своя...

Але я чую ноту страху перед
Космосом !космосом!космосом!
Така тепла ковдра
і втрата порваного часу
розірве все на шмаття квітів
і пелюстками омиває стіни
завтрашніх слідів
твоїх.
Вони для мене є лиш профілем
Твоєї душі
Погляду. Твого смаку.
Вітання теж усе запрофільоване.
Не думаєш???
А я це бачу.
Усе говорить
полюсами пальців
полюсами наших дотиків до часу
на склі...

Мирослава Годунок

Скажи мені тільки «привіт»
І я розцілюю весь світ
Я стану легкою, типу пір'їни,
А може важкою, типу каміння
Та байдуже якою я стану
Тебе любити не перестану
Скажи мені тільки «люблю»
І я до небес полечу
Ти скажеш: «Будь моєю, кохана»
А я скажу: «Давно, любове моя, твоя...»

ЛІТЕРАТУРНА СПОРІНКА

Евгеній Черевко

Вор

Ну что Вы, как дела у всех?
Успели ли дожить до старости похоже?
Ах нет, я было молодое тоже,
Когда на землю никогда не падал снег.
Что, много грусти постоянной терпим?
Иль много мести, зла, в конце концов добра?
Как улетают стрелки, как летят слова...
Я налетело на Ваш разум мерзкий.
Спешите на работу? Утро, кофе, маска?
А я лечу то, пролетает каждый миг.
А завтра будет новый день, и новый мир?
Я умоляю Вас, не верьте в эти сказки.

За что, Вы говорите, Бог не любит Вас?
За что же вы тогда не верите в его любовь?
За что вы отдаетесь телом и душой?
А я бегу ведь, глядя, и не закрывая глаз.
Вот молодость, вот страсть, а вот и расставанья.
А вот Вам и любви кусочек хоть, в конце концов.
Я выделю секунду из своих дворцов,
Чтоб было Я, немного для чистого признанья.
Но коль Вы любите сегодня, завтра нет?
Я крикну громко, но Вы не услышите мой голос.
И там, когда спадёт последний седой волос,
услышу я: "Я был дурак", ах нет, Вы был "макет".
Пытайтесь. Счастье ведь так близко
А то я быстро Вас заставлю думать о вчера
И как повспоминаете Вы все те вечера!
Ах будет поздно! Ах как будет низко!
Берите всё, берите даже то, что не положат
Я буду спутником, я всё перемешаю до забытия.
А как уйду от Вас, так будет много нытья.
Ведь вор я - время. Думали вы тоже?

* * *

Так мерзнут урбана лукавейшие плечи,
Так шумно в тишине раздался звук.
Ночами, я всегда мечтал о встрече,
Но видел пустоту, и слышал только рельсов стук.

И до рассвета сонных глаз милуюсь,
Звездой, что ярче в небе всех была.
Во мне воспоминаний лента провернулась,
И в голове переплетенной тлела тишина.

Как пропасть, мысли, в голове картины,
Я плавал в море туч, небес и вечных птиц.
И вскоре: я проснулся на дне забытой дреvesины,
И будет город фальша, Вас, и много так поддельных лиц.

В ней раскрывались качества успешного героя:
И всё топтало душу, наконец вернулся тот рассвет.
Она была красива, и тогда, на белом свете стоя,
Её не видел, потому что в мире таких нет.

Ірина Вінник

НЕВАЖЛИВО, ХТО ТИ...

Хочеться щось написати - позитивне і світле,
Неважливо, хто ти і що про мене знаєш...
Хочеться букет тобі зібрати з літер!
І радіти тому, що ти - читаєш!

І я запрошую тебе
Піти в світ образів і звуків,
Відчути небо голубе,
Ромашку взяти в свої руки!

Запрошую! Забути те, що вчора чи сьогодні зранку...
Розрахунки, плани чи маршрути!
Доречно взяти чаю склянку
І...поки що... про все забути!

Давай подивимось навколо у цю мить!
І просто будем Сонцю посміхатись!
Відчуєм трав зелений оксамит,
І до проблем не будем повертатись!

Давай напишем на асфальті слово «ЩАСТЯ!»,
Повірим в нього і будем так жити!
І в кожного із нас усе обов'язково вдасться,
Будемо вірити, цвісти, любити!

І коли ти повернешся в звичне русло:
Телефон на вібро і завдань без міри...
Хай не буде в тебе в серці пусто,
Напиши там: «ДОСЯГАЮ ВІРИ!»

* * *

Осінній довгий вечір. Часу вдосталь.
Робити б щось – та я не хочу. Сумно просто...
Зараз дні усі такі одноманітні... Час немов спинився.
Зміни майже непомітні.
Туди – сюди, сюди – туди і день минає.
Зрештою, все ж добре...Але радості немає...
Піду на вулицю – там холодно. Там вітер.
В вікно подивлюсь – сіре небо та безлисті віти.
Зміна ситуацій та оточення... - Так дивно...
Повітря все насичене вологою. І пахне димом...
На осиках при дорозі чорне крикає вороння...
Дні – короткі, ночі – довгі. І безсоння...
Літні дні прекрасні й теплі вже давно минули.
Ті, хто досі пам'ятали – мабуть, вже забули...
Та нехай, - таке буває. Всі ми – різні люди.
Кожен вибирає – що запам'ятати, ну а що забути!..
Я знову хочу весну! Свіжу і веселу.
Щоб вона заповонила всі міста і села!
Щоб почути спів улюбленої пташки!..
Ще – я дуже хочу літа... ЩОБ ЦВІЛИ РОМАШКИ...

Катерина Сафрігіна

Сміюся-я-я!

Привіт, мій друже!
Слухай: я сміюся!
Сміється все, що бачу, чим живу!
Смієшся ти, сміється кіт у вуса,
Кричу до сонця: «Я тебе люблю!»
Поглянь: зірки сплели усмішки срібні,
П'янке повітря розсипає сміх.
І байдуже: хтось скаже: «Ви нерівні»...
В нас душі чисті, в нас серця – для всіх!
І хай проблеми в світі, нам байдуже!
На нас всі зорі в небі озирнулись!
Я хочу засміятись дуже-дуже,
Щоб ти почув! Щоб також посміхнувся!
Сміюся зараз, завтра я заплачу...
Та зараз очі сяють наяву!
Я відчуваю щастя! Чуєш? Бачу!
Тож посміхнися! Я тебе люблю!

СПОРТ СПОРТ СПОРТ

МІЖФАКУЛЬТЕТСЬКА СПАРТАКІАДА

Протягом 2012 – 2013 навчального року в університеті проводиться міжфакультетська спартакіада. Збірні факультетів змагаються за першість у кількох видах спорту. Ми вже писали про змагання з легкоатлетичного кросу, волейболу, шахів та шашок. Сьогодні ми маємо результати з настільного тенісу.

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС

У командному заліку з цього виду спорту переможцем стала збірна історико-юридичного факультету, «срібними» призерами стали представники фізико-математичного факультету. Третю сходинку п'єдесталу посіли студенти природничо-географічного факультету. Не вистачило спортивного духу для призового місця у філологів – четвертий результат у командному заліку. Факультет психології і соціальної роботи на п'ятому місці, а шосте місце – у збірній факультету іноземних мов.

Дівоча ракетка

У особистому заліку серед дівчат перше місце виборола Лебедько Сніжана з історико-юридичного факультету. Друге місце у представниці фізико-математичного факультету Клименко Марини. Третьою стала Кулик Юлія, студентка факультету іноземних мов.

І чоловіча ракетка

Перша чоловіча ракетка стала щасливою для студента природничо-географічного факультету Котляра Сергія. Другим став представник історико-юридичного Кошик Валерій, а «бронза» – в Зінченка Ярослава з фізико-математичного факультету.

ІІ чоловіча ракетка

З другою чоловічою ракеткою перемогу здобув студент факультету психології і соціальної роботи Горілий Іван. Друге місце виборів Бережний Валерій з природничо-географічного факультету. А третє місце у представника фізико-математичного факультету Кузьменка Євгена.

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ З БАСКЕТБОЛУ

Напередодні нового року 28 грудня представники Гоголівського університету та Ніжинського агротехнічного інституту організували товариську зустріч між студентськими командами навчальних закладів. Із рахунком 50:43 перемогою святкувала збірна університету.

Вітаємо переможців і бажаємо нашим спортсменам подальших перемог.

ОБЛАСНА УНІВЕРСІАДА

У 2012 – 2013 році в Чернігівській області проходить XI універсіада, студенти усіх вищих навчальних закладів змагаються з різних видів спорту. Напередодні но-

вого року завершилися змагання з баскетболу, настільного тенісу та шахів.

БАСКЕТБОЛ

На базі Ніжинського агротехнічного інституту проходили змагання з баскетболу в рамках XI універсіади. Збірна Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя у складі: капітана Гуцика Олександра (природничо-географічний факультет), Денисенка Владислава (факультет іноземних мов), Шафрая Анатолія (історико-юридичний факультет), Мороза Андрія (природничо-географічний факультет), Павлюка Богдана (фізико-математичний факультет), Іванова Руслана (природничо-географічний факультет), Білоуса Вадима (факультет іноземних мов), Охріменка Артема (природничо-географічний факультет), Сороченка Олега (природничо-географічний факультет) посіла призове третє місце. Вітаємо наших баскетболістів, адже «бронза» на обласних змаганнях – це значне досягнення.

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС

Збірна Гоголівського вузу в складі Котляра Сергія (природничо-географічний факультет), Мажуги Тетяни (філологічний факультет), Клименко Марини (фізико-математичний факультет), Зінченка Ярослава (фізико-математичний факультет), Кузьменка Євгена (фізико-математичний факультет), Горілого Івана (факультет психології та соціальної роботи), Зоценко Вікторії (філологічний факультет), Лебедько Сніжани (історико-юридичний факультет), Кулик Юлії (факультет іноземних мов) брала участь у змаганнях з настільного тенісу.

У парних зустрічах серед жінок наші студентки Зоценко Вікторія та Мажуга Тетяна вибороли третє місце.

ШАХИ

На базі шахового клубу «Біла тура» у Ніжині проходили змагання з шахів у рамках XI універсіади області. Команда НДУ імені Миколи Гоголя у складі Шошова Дем'яна, Гуцика Олександра (студентів природничо-географічного факультету), Грицана В'ячеслава, Шевченка Ярослава, Сиви Тетяни (студентів фізико-математичного факультету) та Лепехи Марини (факультет іноземних мов) посіла третє місце у змаганнях.

Вітаємо наших спортсменів призерів і бажаємо подальших перемог в обласній універсіаді.

АЛМА МАТЕР

Засновник — колектив Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Газета виходить українською мовою раз на місяць окрім липня і серпня. Обсяг 2 друкаркуш.
Тираж 900 примірників.
Свідчення про державну реєстрацію ЧГ 442-91ПР

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Голова редакційної ради – Станіслав Зінченко

Редактор: Наталка Ландар

Члени ради: Григорій Самойленко, Олександр Гадзінський, Анатолій Ролік, Петро Моцяка

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 16602, м. Ніжин Чернігівської обл., вул. Кропив'янского, 2, університет, новий корпус, кімната № 213, внутрішній телефон 10-39, email: almatmater.ndu@gmail.com
Комп'ютерна верстка, набір та макетування: Наталка Ландар

Віддрукована у Видавництві НДУ імені М.Гоголя
Замовлення №23